ASSESSORS QUE NO FITXEN.

Opinió | 24-07-2013 | 16:49

L?afer dels assessors de la Diputació de Girona (i de les altres de l?Estat i altres organismes semblants...) que no trepitgen els despatxos de la institució ha aixecat una comprensible polseguera: corren temps en què qualsevol signe d?anormalitat en el funcionament del sistema polític automàticament entra al sac de la ira ciutadana.

Aquestes espurnes indefensables, barrejades amb la impunitat en què es percep que es ventilen els afers de corrupció flagrants, adquireixen més transcendència de la que realment atresoren, probablement. Les explicacions ja no troben qui les compri, més enllà de les persones que ?en viuen? i dels partits que també ?en viuen?, és a dir, es financen en recursos humans. Perquè, no és de rebut explicar 35 anys després (¡¡¡¡) de l?aprovació de la Constitució que aquesta figura de l?assessor que treballa per a un partit però no trepitja (o ben poc) els despatxos de la institució que els paga (la Diputació, en aquests cas). Les justificacions dels presidents (Vilert, d?ERC; Torramadé i Giraut, de CiU) sempre apel?len a la necessitat de regular una figura ?irregular?....però qui dies passa, anys empeny. No es fa res des dels àmbits polítics legislatius (Congrés), i amb l?excusa del mal finançament, els partits s?estalvien recursos humans fent que la Diputació els pagui els sous del personal.

Com volen que la gent no s?escandalitzi en els moments actuals? Les justificacions són gastades, rebregades, faltes de credibilitat. No dic que els partits no estiguin mal finançats, però hi ha hagut temps més que suficient per arranjar el problema. Però no s?ha fet absolutament res...i ara l?arrós s?ha covat; la gent s?indigna amb el que denominen ?classe política?.

Els cas dels assessors, segurament no és un cas de corrupció en sentit estricte, però és una mala praxi que mai no hauria d?haver sobreviscut als primers temps de la transició. Ara, no s?hi val a queixar-se per la incomprensió ciutadana. La inacció ?en aquest i altres casos- també contribueix al descrèdit de la política. Menys que la corrupció, sí; però no s?hi val a badar. Convé fabricar ja les modificacions legals per fer transparent i comprensible l?ajut que rebin els partits de les administracions. I mai pot ser comprensible que algú cobri d?una institució pública i no hi treballi de manera bàsicament presencial, llevat d?excepcions molt motivades.

FRANCESC CANET
Ex-diputat al Congrés

Autor: Francesc Canet